

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1617)

96. posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych
w dniu 1 czerwca 2010 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o ratyfikacji Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym dotyczącej wzmocnienia głosu i uczestnictwa w Międzynarodowym Funduszu Walutowym, przyjętej przez Radę Gubernatorów Międzynarodowego Funduszu Walutowego Rezolucją Nr 63-2 w dniu 28 kwietnia 2008 r., oraz Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym dotyczącej rozszerzenia działalności inwestycyjnej Międzynarodowego Funduszu Walutowego, przyjętej przez Radę Gubernatorów Międzynarodowego Funduszu Walutowego Rezolucją Nr 63-3 w dniu 5 maja 2008 r. (druk senacki nr 880, druki sejmowe nr 2914 i 3014).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (druk senacki nr 889, druki sejmowe nr 2875, 3031 i 3031-A).
3. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 885, druki sejmowe nr 1852, 2974, 2974-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 12 minut 04)

(Posiedzeniu przewodniczy zastępca przewodniczącego Henryk Woźniak)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dzień dobry państwu.

Pan przewodniczący senator Kazimierz Kleina zlecił mi poprowadzenie dzisiejszego posiedzenia komisji.

Witam serdecznie państwa senatorów.

W państwa i we własnym imieniu witam zaproszonych gości: pana ministra Parafianowicza wraz z całą ekipą z Ministerstwa Finansów, w tym pana ministra Daniluka. Serdecznie witam wszystkich przybyłych na dzisiejsze posiedzenie.

Proszę państwa, porządek posiedzenia przewiduje rozpatrzenie trzech ustaw. Pierwszą z nich jest ustawa o ratyfikacji Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym dotyczącej wzmocnienia głosu i uczestnictwa w Międzynarodowym Funduszu Walutowym, przyjętej przez Radę Gubernatorów Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Jest ona w druku senackim nr 880.

W drugim punkcie jest rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, druk senacki nr 889.

W trzecim punkcie jest rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw, druk senacki nr 885.

Czy do proponowanego porządku obrad są uwagi i propozycje? Nie ma zgłoszeń.

Rozumiem, że przyjmujemy zaproponowany porządek, jednak, tak dla wypełnienia formalności, spytam, kto z panów senatorów jest za przyjęciem proponowanego porządku obrad. Proszę o podniesienie ręki. (4)

Dziękuję bardzo. Stwierdzam, że porządek obrad został przyjęty.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Proszę państwa, jeszcze formuła, którą wygłaszamy zawsze na początku obrad: czy są na dzisiejszym posiedzeniu komisji osoby reprezentujące podmioty zajmujące się lobbingsiem w rozumieniu przepisów ustawy o lobbingu? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku.

Bardzo proszę pana ministra Dariusza Daniluka o przedstawienie ustawy o ratyfikacji... i dalej tak, jak zapisano w porządku obrad.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Dariusz Daniluk:**

Przepraszam, ale jestem zaskoczony, bo miał być obecny minister Dominik, który prowadzi tę sprawę... Nie wiem, czy jest ktoś z jego departamentu, bo ja po prostu nie znam tej tematyki. Przykro mi, ale...

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Rozumiem, Panie Ministrze.

Skoro nie ma pana ministra, proponuję zmianę kolejności punktów porządku obrad.

(Głos z sali: W kolejności.)

(Głos z sali: Jest dyrektor z MSZ.)

A, jest. Jest.

Zapraszamy.

Może w takim razie, czekając aż pan minister Jacek Dominik się rozgości, poprosimy o zabranie głosu przedstawicieli Ministerstwa Spraw Zagranicznych, do pierwszego punktu, do rozpatrzenia ustawy o ratyfikacji Poprawki do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak, tak.

Czy możemy prosić? Bardzo proszę.

Proszę się przedstawić.

I pana ministra, po chwili ochłonięcia, też będziemy prosić o zabranie głosu.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Andrzej Misztal:**

Andrzej Misztal, zastępca dyrektora Departamentu Prawno-Traktatowego w MSZ.

Szanowny Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Na początek może krótki rys historyczny, naprawdę krótki.

(Rozmowy na sali)

Związki Polski z Międzynarodowym Funduszem Walutowym sięgają okresu powołania do życia tej najważniejszej międzynarodowej organizacji finansowej. Mia-
nowicie Polska ratyfikowała 31 grudnia 1945 r...

(Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: Bardzo proszę o uwagę!)

...układy, o Międzynarodowym Funduszu Walutowym i Międzynarodowym Banku Odbudowy i Rozwoju, zawarte w Breton Woods w dniu 22 lipca 1944 r. Jednak nasze pierwsze członkostwo w Międzynarodowym Funduszu Walutowym nie trwało długo, bo 13 marca 1950 r., z uwagi na ówczesną sytuację polityczną, na nasilenie się zimnej wojny, Polska wystąpiła z MFW. Ponowne przyjęcie naszego państwa do tej organizacji miało miejsce w dniu 12 czerwca 1986 r. i było konsekwencją podjęcia przez Radę Ministrów uchwały w sprawie przyjęcia członkostwa w Funduszu, a także w Międzynarodowym Banku Odbudowy i Rozwoju. W czasie, kiedy Polska nie była członkiem Funduszu, do umowy zostały przyjęte dwie poprawki, a potem, już po po-

wrocie do grona członków, przez Radę Gubernatorów Funduszu zostały przyjęte dwie kolejne poprawki.

W tej chwili Wysoka Komisja rozpatruje dwie kolejne poprawki, piątą i szóstą, do Umowy o Międzynarodowym Funduszu Walutowym. W skrócie: poprawka piąta, przyjęta Rezolucją nr 63-2 Rady Gubernatorów Międzynarodowego Funduszu Walutowego, dotyczy zwiększenia siły głosów i uczestnictwa w Funduszu krajów o niskim dochodzie. Wzmocnienie pozycji tej grupy krajów w MFW jest uzasadnione tym, że kraje o niskim dochodzie stanowią ważny obszar aktywności i prac Funduszu. Ponadto zmiany wprowadzane tą poprawką są zgodne z priorytetami średniookresowej strategii funduszu walutowego, której celem jest dostosowanie organizacji i zarządzania tą instytucją do zmieniającej się sytuacji w międzynarodowym systemie finansowym oraz w gospodarce światowej.

Poprawka szоста, przyjęta Rezolucją Rady Gubernatorów nr 63-3, dotyczy rozszerzenia działalności inwestycyjnej Międzynarodowego Funduszu Walutowego. Jest ona jednym z elementów programu, który ma na celu zwiększenie stabilności oraz zróżnicowania przychodów MFW w średnim okresie. Aktualny system finansowania działalności MFW nie gwarantuje jego stabilności finansowej właśnie w tym średnim okresie, gdyż jest on w znacznym stopniu uzależniony od jednego źródła przychodów, czyli od opłat za pożyczki udzielane krajom członkowskim, tak więc zmiana stanu pożyczek powoduje wahania przychodów Funduszu.

Wysoka Komisjo, ponieważ ratyfikacja obydwu poprawek spełnia przesłanki art. 89 ust. 1 pktu 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, czyli dotyczy członkostwa w organizacji międzynarodowej, rząd zaproponował tryb ratyfikacji tych poprawek za uprzednią zgodą, wyrażoną w ustawie.

Mam zaszczyt prosić Wysoką Komisję o pozytywne zarekomendowanie omawianej ustawy. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Dyrektorze.

Bardzo proszę, teraz pan minister Jacek Dominik.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Jacek Dominik:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Pan dyrektor właściwie przedstawił już wszystkie podstawowe elementy tych dwóch poprawek. Były one przygotowane jeszcze przed kryzysem, tak więc są odpowiedzią na dwa podstawowe problemy, z którymi fundusz walutowy zmagał się przed kryzysem. Jednym z tych problemów była niewłaściwa, nieodpowiednia reprezentacja uboższych państw członkowskich w Międzynarodowym Funduszu Walutowym, stąd podjęto działania mające na celu zwiększenie reprezentacji osobowej, czyli dodanie dodatkowych zastępców dyrektorów w konstytuantach afrykańskich.

Druga poprawka dotyczyła znalezienia stabilnego systemu finansowania funduszu walutowego. Pamiętajmy, że to był okres dosyć długiej przerwy w kryzysach fi-

nansowych i tak naprawdę ta podstawowa działalność funduszu, pożyczkowa, nie była tak aktywna, jak ma to miejsce w tej chwili, i był problem z utrzymywaniem bieżącego funkcjonowania funduszu na odpowiednim poziomie.

Pierwsza poprawka tak naprawdę uruchamia też możliwość podwyższenia kwot członkowskich w Funduszu przede wszystkim dla biedniejszych państw członkowskich, odbywa się to poprzez podniesienie kwot bazowych. W ślad za tym idzie później również możliwość dopłacenia kapitału. Polska na tej operacji trochę zyskuje. To znaczy, jak się na to patrzy, to jest któreś tam miejsce po przecinku, bo tak odzwierciedlają się zmiany tych relacji, i może się wydawać, że nie jest to takie istotne, a jednak w porównaniu z innymi krajami europejskimi zaczynamy przesuwać się w tej hierarchii wyżej. To na pewno powoduje, że nasza pozycja w funduszu, choć nieznacznie, ale wzrasta.

Jeżeli chodzi o tę drugą poprawkę, o możliwość rozszerzenia działalności inwestycyjnej i lepszego korzystania z zasobów złota, którymi fundusz dysponuje, to oczywiście w tej chwili, w sytuacji kryzysu, kiedy Fundusz udziela bardzo wielu pożyczek, nie jest to aż tak istotne źródło dochodów. Pamiętajmy jednak, że te poprawki mają też na celu ustabilizowanie sytuacji w Funduszu na przyszłość, a wszyscy liczymy na to, że kryzys niedługo się skończy i że działalność funduszu będzie odbywała się na normalnych zasadach. Wtedy będzie stabilność finansowa i bardziej potrzebna będzie możliwość inwestowania w inny sposób niż tylko poprzez udzielanie pożyczek.

Tak więc przychyliam się do wcześniej postawionego wniosku, żeby Wysoka Izba przyjęła obydwie ustawy ratyfikacyjne. One leżą w interesie Polski, zwłaszcza, że w tej chwili Fundusz w dosyć istotny sposób wspiera nasz kraj. Przede wszystkim należy pamiętać, że wspiera nie tylko Polskę, ale w ogóle państwa unijne, włącznie ze strefą euro. Rola Funduszu jako silnej organizacji stabilizującej finanse międzynarodowe jest w tej chwili bardzo ważna, przede wszystkim Fundusz działa w interesie Polski. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Bardzo proszę Biuro Legislacyjne o przestawienie opinii.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Biuro Legislacyjne nie zgłasza zastrzeżeń do ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Ustawa nie budzi wątpliwości.

Bardzo proszę, Panowie Senatorowie, czy są pytania, uwagi, wątpliwości? Nie widzę zgłoszeń.

Zatem poddam projekt pod głosowanie.

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? Proszę podnieść rękę. (5)

Dziękuję bardzo.

Kto z panów senatorów chciałby być sprawozdawcą?

Pan senator Piotr Gruszczyński. Jest zgoda? Tak.

Dziękuję bardzo.

Przechodzimy do punktu drugiego porządku: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy – Prawo bankowe, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, druk senacki nr 889.

Bardzo proszę, pan minister Dariusz Daniluk.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

Panu ministrowi Dominikowi i wszystkim gościom, którzy przyszli z nami rozmawiać o pierwszym punkcie, dziękuję uprzejmie. Do widzenia.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Dariusz Daniluk:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Pokrótkie omówię projekt rządowy ustawy, który przede wszystkim stanowi implementację dyrektywy 2007/44/WE, określając szczegółowo procedury, w tym terminy na dokonanie poszczególnych czynności, i kryteria oceny ostrożnościowej stosowane przez Komisję Nadzoru Finansowego wobec podmiotu zamierzającego nabyć znaczny pakiet akcji, udziałów: w banku, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, domu maklerskiego lub towarzystwa funduszy inwestycyjnych. Ten projekt te procedury i kryteria jednolicie wprowadza do wszystkich ustaw sektorowych, regulujących funkcjonowanie rynku finansowego. Tak więc mamy do czynienia z regulacją horyzontalną, która ujednolica zasady procesu licencjonowania na tym tak ważnym etapie.

Przepisy projektu nakładają obowiązek każdorazowego zawiadomienia Komisji Nadzoru Finansowego przez podmiot, który zamierza, bezpośrednio lub pośrednio, nabyć albo objąć akcje lub prawa z akcji w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie, odpowiednio, 10%, 20%, 1/3 lub 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu lub udziału w kapitale zakładowym instytucji finansowej. Tutaj zmniejsza się też liczba progów, które, jak na polskie warunki, były bardzo liczne.

W projekcie określono też zakres informacji, jakie powinien przedstawić podmiot składający zawiadomienie do Komisji Nadzoru Finansowego. Wskazano również ustawowe przesłanki, po zaistnieniu których Komisja Nadzoru Finansowego jest uprawniona do zgłoszenia sprzeciwu co do planowanego nabycia pakietu akcji lub stania się podmiotem dominującym w instytucji finansowej. Do tej pory w ustawie – Prawo bankowe taki sprzeciw nie funkcjonował, była jedynie konstrukcja zezwolenia, a teraz, zgodnie z treścią dyrektywy, doprowadzamy do jednolitości, jeśli chodzi o zgodę Komisji Nadzoru Finansowego, we wszystkich segmentach rynku finansowego. Projekt zakłada również możliwość wydania przez KNF decyzji o stwierdzeniu braku podstaw do zgłoszenia sprzeciwu, co umożliwi wcześniejsze zakończenie postępowania administracyjnego i nabycie lub objęcie akcji, albo praw z tych akcji, albo uzyskania uprawnień podmiotu dominującego, przed upływem maksymalnego sześćdziesięciodniowego terminu. Jednocześnie przepisy projektu określają maksymalne granice czasowe stanu niepewności co do zaistnienia ewentualnych zastrzeżeń KNF

w stosunku do planowanej transakcji. W projekcie uregulowane zostały także obowiązki informacyjne związane z zamiarem zbycia udziałów lub akcji oraz planowanym zmniejszeniem posiadanego pakietu akcji.

Na koniec warto wskazać, że przepisy projektu określają sankcje, jakie mogą być zastosowane przez KNF wobec podmiotu, który nabył lub objął akcję lub uzyskał status podmiotu dominującego – chodzi o instytucje finansowe wymienione w projekcie. Wydaje się, że tym samym zachodzą właściwe zmiany, zmierzające do uproszczenia procedur, ich większej czytelności, przyspieszenia procesu podejmowania decyzji przez Komisję Nadzoru Finansowego. W ocenie rządu – również wyciągając wnioski z kryzysu, który na szczęście nie dotknął polskiego rynku finansowego, co miało miejsce w wielu krajach zachodnich – nie odbywa się to kosztem wymogów ostrożnościowych. Tutaj nie mamy do czynienia z liberalizacją, ale z pełną harmonizacją w tym zakresie z wymogami unijnymi.

Warto zauważyć, że w toku prac sejmowych zostały przyjęte do projektu dwie poprawki, które uzyskały pełną akceptację ze strony Ministerstwa Finansów. Pierwsza z nich dotyczy wyłączenia stosowania do spraw z zakresu właściwości karnej przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, stanowiących implementację dyrektywy 2006/123/WE. Druga poprawka dotyczy objęcia nadzorem KNF agencji ratingowych w zakresie przewidzianym przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych. Wydaje się, że te poprawki nie są kontrowersyjne. Szczególnie poprawka dotycząca agencji ratingowych prowadzi do tego, że w prawie polskim – tak szybko jak to jest możliwe na tym etapie rozwoju ustawodawstwa unijnego – stwarzamy warunki, aby KFN mógł nadzorować te agencje. Jak wiemy, kwestia doprecyzowania tych przepisów jest obecnie przedmiotem dyskusji na forach unijnych. Tak więc oznacza to kolejne stosowne etapy harmonizacji prawa polskiego w tym zakresie, które nastąpią w późniejszym okresie. Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Mamy liczną reprezentację instytucji funkcjonujących w sferze bankowości, w związku z tym kieruję do państwa pytanie o wolę zabrania głosu w tej kwestii.

Proszę się przedstawiać, bo lista gości jest naprawdę imponująca, a nie potrafię wszystkich państwa zidentyfikować.

Bardzo proszę.

**Radca Prawny w Zespole Legislacyjno-Prawnym
w Związku Banków Polskich
Tadeusz Białek:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Białek Tadeusz, radca prawny Związku Banków Polskich.

W opinii Związku Banku Polskich projektowana ustawa, w zasadzie już uchwalona przez Sejm, implementuje dyrektywę właściwie. Jednak, naszym zdaniem, poważne wątpliwości budzi przepis o charakterze przejściowym – tę kwestię podnosiliśmy już w trakcie prac nad tym projektem. Mianowicie art. 8 ustawy przewiduje nada-

nie uprawnienia Komisji Nadzoru Finansowego, która na jego podstawie może, w drodze decyzji, zakazać wykonywania prawa głosu z akcji banku krajowego – na podstawie przepisów ustawy – Prawo bankowe w brzemieniu dotychczasowym – w przypadku, gdy osoba, która nabyła lub objęła akcje banku, nie dochowała zobowiązań dotyczących funkcjonowania banku, złożonych w Komisji Nadzoru Finansowego w trakcie postępowania w przedmiocie zezwolenia na podstawie przepisów dotychczasowych.

Otóż proponowany przepis w swej istocie nie jest implementacją dyrektywy, jest przepisem o charakterze przejściowym, powodującym merytoryczną ingerencję w stany faktyczne, rozstrzygnięte pod rządami poprzedniej ustawy. Przewiduje on bowiem stosowanie sankcji, które nie były przewidziane w poprzednim postępowaniu o wydanie zezwolenia, tak więc podmioty, które wniosły o wydanie zezwolenia, nie mogły przewidzieć sankcji, jakie będą nakładane pod rządami nowej ustawy. Co więcej, treść przepisu jest mocno nieprecyzyjna, brak jest pewności, o jakiego rodzaju zobowiązaniach jest w nim mowa; nie wiadomo, czy są to zobowiązania sprecyzowane w decyzji KNF – bo nie wynika to wprost z przepisu – czy też jakiegokolwiek inne zobowiązania, sformułowane w trakcie postępowania. Pojawia się więc wątpliwość, w jaki sposób będą one identyfikowane, i pytanie, czy nie ma tu swobody w tym zakresie i czy można domagać się również realizacji zobowiązań, niewynikających z treści decyzji.

Poza tym, o czym już wspominałem, naszym zdaniem, temu przepisowi można postawić zarzut próby wprowadzenia działania prawa wstecz, bowiem nakłada on dodatkowe sankcje, związane z realizacją uprzednio zapadłych decyzji administracyjnych, jak podkreślałem, sankcje nieistniejące w dotychczasowych przepisach, czyli w stanie prawnym obowiązującym w momencie występowania podmiotu do KNF o udzielanie zezwolenia. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zabrać głos?

Bardzo proszę.

Wiceprezes Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń

Witold Walkowiak:

Witold Walkowiak, Polska Izba Ubezpieczeń.

Mam dwie uwagi, dotyczące tych zapisów ustawy, które, naszym zdaniem, można uznać za wykraczające poza wymogi dyrektywy. Obie uwagi chcemy przywołać w kontekście zmiany do dyrektywy Rady 92/49/EWG, która wyraźnie mówi, że państwa członkowskie nie mogą ustanawiać wymogów, dotyczących powiadamiania właściwych organów i zatwierdzania przez nie bezpośrednio lub pośrednio nabycia praw, głosu lub kapitału, bardziej restrykcyjnych niż określone w niniejszej dyrektywie.

Pierwsza uwaga dotyczy tego, że w dyrektywie, tam, gdzie wymienia się kryteria, z punktu widzenia których będzie oceniana taka transakcja, jest mowa o dobrej kondycji finansowej potencjalnego nabywcy, między innymi w odniesieniu do planowanej przez zakład ubezpieczeń działalności. Zaś w ustawie ten zapis jest zdefiniowany znacznie szerzej, jest w nim mowa o planach marketingowych, operacyjnych, finansowych oraz dotyczących organizacji i zarządzania. Druga uwaga jest o podobnym

znaczeniu. Mianowicie, podczas gdy dyrektywa operuje pojęciem reputacji, w ustawie jest mowa o rękojmi, która jest wymogiem znacznie silniejszym.

W związku z tym mamy tu przede wszystkim wątpliwość natury bardziej formalnej: czy rzeczywiście te zapisy są zgodne z ogólną zasadą, że polskie przepisy ustawowe nie mogą być na wyrost w stosunku do wymogów dyrektywy? Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Przepraszam, ale nie odnosił pan tych uwag do konkretnego przepisu ustawy, a może nie dosłyszałem. Czy mógłby pan wskazać, który to jest artykuł?

**Wiceprezes Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń
Witold Walkowiak:**

Przepraszam. Pierwsza uwaga dotyczy art. 35b ust. 1 pktu 9, zaś druga uwaga – art. 35h ust. 2 ustawy.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę.

**Główny Specjalista w Departamencie Prawnym
w Narodowym Banku Polskim
Włodzimierz Paraszka:**

Włodzimierz Paraszka, Narodowy Bank Polski.

Panie Senatorze, chcę tylko zgłosić drobną uwagę natury legislacyjnej do art. 5. Sytuacja wygląda tak, że w art. 1 ust. 2 ustawy z 5 listopada 2009 r. został już dodany pkt 7. I moja propozycja idzie w tym kierunku...

(Głos z sali: O skokach.)

Tak, w ustawie o skokach został dodany pkt 7. Co prawda, ta ustawa jest w Trybunale Konstytucyjnym, ale zakładamy, że jest konstytucyjna i że ten punkt zostanie dodany. Moja propozycja idzie w tym kierunku, aby już na późniejszym etapie pracy, jak to powiedzieć, nie mieć wątpliwości co do tego, czy ten pkt 7 się dodaje, czy też nie. Stąd proponowałbym ten punkt po prostu dodać jako pkt 5a. Tak więc ten przepis brzmiałby: „w art. 1 w ust 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:”, zaś w ustawie o skokach zostałby dodany pkt 7 i nie mielibyśmy, że tak powiem, zaburzonej numeracji w całej ustawie. Poza tym zostałaby ominięta ta rafa wątpliwości, co się dzieje z pkt 7, czy się go dodaje później, czy dodaje się pkt 8. Tylko tyle.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.
Czy są jeszcze inne uwagi? Nie słyszę zgłoszeń.
Proszę Biuro Legislacyjne o przedstawienie opinii.
Bardzo proszę, Panie Mecenasiu.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Dziękuję bardzo.

Wątpliwości Biura Legislacyjnego budzi art. 29b ust. 1 pkt 6, jest to art. 1 pkt 4 noweli. Na podstawie tego przepisu podmiot składający zawiadomienie przedstawia wraz z zawiadomieniem informacje dotyczące między innymi skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych oraz zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych, jak i innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie, w świetle kryteriów określonych w art. 25h ust. 2, oraz osób, o których mowa w pkt 1. Następnie na podstawie tych informacji organ nadzoru dokonuje oceny ostrożnościowej i może złożyć sprzeciw co do nabycia akcji albo uzyskania pozycji podmiotu dominującego. Jednak z takiego brzmienia przepisu nie wynika, jaki zakres informacji powinien dotyczyć osób wskazanych w art. 25b ust. 1 pkt 1, czyli osób zarządzających działalnością podmiotu składającego zawiadomienie o zamiarze nabycia akcji oraz osób przewidzianych do objęcia funkcji członków zarządu banku krajowego. Na podstawie art. 25h ust. 2 pkt 2 wydaje się, że te informacje mogą się odnosić tylko do wymienionych osób. Być może byłoby właściwe doprecyzowanie tego przepisu w taki sposób, aby wynikało z niego jasno, że zakres tych informacji dotyczy osób, o których mowa w pkt 1, w świetle kryteriów określonych w art. 25h ust. 2 pkt 2.

Analogiczne uwagi dotyczą przepisów wprowadzanych do wszystkich pozostałych zmienianych ustaw, ponieważ model jest tutaj taki sam.

Pozostałe poprawki, które są przedstawione w opinii biura, mają charakter techniczno-redakcyjny i, jeżeli będzie taka potrzeba, mogę je uzasadnić. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasiu, chciałbym jeszcze prosić o odniesienie się do uwag, które w trakcie dyskusji zostały zgłoszone przez naszych gości. Czy potrzebuje pan na to chwilę czasu?

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Jeżeli chodzi o uwagę dotyczącą właściwej implementacji dyrektywy, to ciężko mi dokonać jej oceny. Państwo członkowskie, dokonując transpozycji dyrektywy, czyni to posługując się własnym aparatem prawnym oraz w ramach własnego systemu prawnego. W polskim systemie prawnym w zasadzie nie pojawia się określenie „właściwa reputacja”, stosuje się pojęcie rękojmi i ustawodawca wybrał taką metodę. Jak mówię, nie jest moją rolą ocenianie właściwej implementacji, to jest rola Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Jeżeli chodzi o uwagę ze strony Narodowego Banku Polskiego, to wydaje się, że jest ona słuszna i że należy dokonać zmiany numeracji, tak aby uwzględnić również nowelizację ustawy, która obecnie jest w Trybunale Konstytucyjnym. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę o pytania i uwagi ze strony senatorów.

Jeśli ich nie ma, proszę pana ministra o odniesienie się do propozycji poprawek przedstawionych przez Biuro Legislacyjne.

Panie Ministrze, bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Dariusz Daniluk:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Może tylko dosłownie trzy zdania w kontekście uwag zgłoszonych przez przedstawicieli Związku Banków Polskich, PIU i Narodowego Banku Polskiego.

Uwaga pana mecenasa Paraszki jest oczywiście cenna, niekontrowersyjna, tak więc dziękujemy za zwrócenie uwagi na tę kwestię.

Jeśli chodzi o uwagi ze strony Związku Banków Polskich, to tę dyskusję już odbyliśmy na etapie sejmowym i przyznam, że nie podzielamy tutaj uwag związków. I chcę dodatkowo zadeklarować, że ten projekt był również przedmiotem dyskusji na forum Komisji Nadzoru Finansowego. Mam przyjemność być członkiem tego organu i mogę powiedzieć, że wydaje się, iż przedstawiciele Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Narodowego Banku Polskiego i Ministerstwa Finansów wspierali rząd w przygotowaniach do tego projektu.

Wracając do uwag ze strony Polskiej Izby Ubezpieczeń, muszę powiedzieć, że zdecydowanie nie podzielamy tak krytycznego osądu zakresu implementacji. Wydaje się, że wcześniejsze opinie Ministerstwa Spraw Zagranicznych – bo projekt jako rządowy podlegał zwyczajowej ścieżce badania z punktu widzenia zgodności z regulacjami Unii Europejskiej – pokazują, że nie ma tu zagrożeń przekroczenia wymogów unijnych.

Jeśli chodzi o uwagi Biura Legislacyjnego Senatu, to, jeśli pan przewodniczący pozwoli, oddam w tej kwestii głos panu dyrektorowi Piłatowi z Ministerstwa Finansów, który od samego początku prowadzi ten temat.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**Dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Piłat:**

Dziękuję bardzo.

Szanowni Państwo!

Jeśli chodzi o uwagi merytoryczne Biura Legislacyjnego, to w istocie jest to jedna uwaga, odnosząca się do równoległych zmian we wszystkich ustawach, które są przekształcane pod kątem dostosowania ich do dyrektywy. Była mowa o dwóch punk-

tach w jednej ustawie, a te punkty są ze sobą powiązane. Wydaje się, że efekt podobny do tego sugerowanego przez Biuro Legislacyjne moglibyśmy osiągnąć poprzez pewną zmianę pktu 6, czyli ograniczenie się wyłącznie do zmian w tym punkcie. Polegałoby to na rozwinięciu końcówki tego przepisu, na dodanie w nim zapisu o osobach, które mogą mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie. Wydaje się, że w propozycji, która została przedstawiona przez Biuro Legislacyjne, mamy do czynienia z istotnym zawężeniem kryteriów oceny wobec osób zarządzających tym podmiotem, a na to raczej nie możemy się zgodzić. Takie stanowisko zostało roboczo uzgodnione z Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego. Musimy założyć, że jednak osoby zarządzające są oceniane na bazie wniosku dotyczącego podmiotu i że aż tak istotnie nie możemy zawęzić badania tych osób. I, jak mówiłem na początku, jeśli odpowiednio zmodyfikowalibyśmy pkt 6, wówczas pkt 7 nie musiałby być zmieniany. Z treści pktu 6 wynikałaby również konieczność oceny wspomnianych osób, a nie tylko podmiotu składającego zawiadomienie. To mogłoby usunąć istniejące wątpliwości.

Jeśli chodzi o poprawki o charakterze technicznolegislacyjnym, tu znowu mamy do czynienia z równoległą zmianą ustaw dostosowywanych do ustawodawstwa unijnego. W istocie jedna ze zmian, odnosząca się do wykreślenia zapisu o sześćdziesięciu dniach roboczych, nie do końca jest zmianą o charakterze technicznym, bo gdyby tak było, to najprawdopodobniej zgodzilibyśmy się na nią. Niemniej jednak ona nie ma takiego wymiaru, choć pozwala usunąć pewne wątpliwości. Na przykład jeśli z art. 25j prawa bankowego wykreślimy ten wymóg sześćdziesięciu dni roboczych i pozostawimy odesłanie do art. 25i, wprowadzi to pewną niejasność. Mianowicie w art. 25i jest mowa o dwóch terminach, dwóch dniach roboczych i sześćdziesięciu dniach roboczych, w związku z tym przy skrajnych interpretacjach można byłoby z tego wywieść, że Komisja Nadzoru Finansowego jest zobowiązana dostarczyć decyzję w ciągu dwóch dni roboczych. Byłoby to, co prawda, absurdalne, niemniej jednak takie potencjalne wątpliwości powinniśmy, mimo wszystko, o ile jest to tylko możliwe, eliminować.

Pozostałe propozycje poprawek o charakterze technicznym proponujemy przyjmując równoległe w odpowiednich ustawach. Jednak zrezygnowalibyśmy z poprawki zaproponowanej przez Biuro Legislacyjne, dotyczącej wykreślenia zapisu o sześćdziesięciu dniach roboczych.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Dyrektorze.

Bardzo proszę pana mecenasza o odniesienie się do tych uwag. Spróbujemy uzyskać w dyskusji jednolite stanowisko.

Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Jeżeli chodzi o kwestię terminu, intencją poprawki mówiącej o wykreśleniu tego wskazania sześćdziesięciu dni roboczych, to dotyczy sytuacji, kiedy przepis zawiera odesłanie do normy, stanowiącej podstawę do stosowania tego terminu. Tak więc ta poprawka miała tylko doprecyzowujący charakter. Jeżeli jednak pan minister widzi jakieś niebezpieczeństwo związane z tą poprawką, to się z niej wycofuję, choć nie

wiem, w jakim kierunku miałyby iść zmiany art. 25b ust. 1 pktu 6 oraz pozostałych norm, które w pozostałych ustawach odpowiadają temu przepisowi.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Dyrektorze, bardzo proszę.

**Dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Pilat:**

Mogę przeczytać w całości poprawkę, która została uzgodniona między nami a Urzędem Komisji Nadzoru Finansowego. Proponujemy zmienić końcówkę tej poprawki i odstąpić od zmiany w pkt 7. W związku z tym pkt 6 miałby brzmienie: „skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych oraz zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych, jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych – i tu będzie zmiana – dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 25h ust. 2”.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Czy pan dyrektor ma może jeszcze jeden egzemplarz tej propozycji? Chodzi o to, żebyśmy mogli na to tutaj spojrzeć. Tak? Panowie popracowali, i bardzo dobrze.
(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Dyrektor Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego
w Ministerstwie Finansów
Piotr Pilat:**

Niestety, musielibyśmy to przepisać, ale mogę udostępnić ten egzemplarz, przy czym to jest...

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dobrze, dobrze.
(Brak nagrania)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Proszę państwa, w tej chwili konsultujemy możliwość zaproponowania poprawki, która byłaby następstwem uwag zgłoszonych przez Narodowy Bank Polski i Związek Banków Polskich. Za chwilę przystąpimy do głosowania.

Czy są jeszcze uwagi ze strony panów senatorów?

Jeśli nie ma, poproszę pana mecenasa o sformułowanie poprawki, odnoszącej się do art. 25, a która wychodziłaby naprzeciw sugestiom Ministerstwa Finansów i partnerów. Na-

stępnie zrezygnowalibyśmy z propozycji rekomendowanych przez Biuro Legislacyjne, czyli z propozycji poprawek o charakterze, jak to sformułowało biuro, techniczno-redakcyjnym.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Moment.

Potem byłaby propozycja wynikająca z sugestii Narodowego Banku Polskiego i Związku Banków Polskich.

Panie Mecenasiu, bardzo proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka dotycząca art. 25b ust. 1 pkt 6. W art. 1 w pkt 4, w art. 25b w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „skazania za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, postępowań warunkowo umorzonych oraz zakończonych ukaraniem postępowań dyscyplinarnych, jak również innych zakończonych postępowań administracyjnych i cywilnych, dotyczących podmiotu składającego zawiadomienie lub osób, o których mowa w pkt 1, mogących mieć wpływ na ocenę podmiotu składającego zawiadomienie w świetle kryteriów określonych w art. 25h ust. 2”. Odpowiednia zmiana zostałaby wprowadzona również do pozostałych ustaw, to znaczy do art. 25...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Tak jest.

Przepraszam: art. 35g, art. 54g oraz art. 106a.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze, czy jest zgoda na to, abyśmy tę poprawkę mogli przyjąć, uznać ją za uzgodnioną?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Dariusz Daniluk:**

Tak. Dziękuję bardzo, nie mamy uwag.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

W takim razie przejmuję tę propozycję poprawki i poddaję ją pod głosowanie.

Kto jest za przyjęciem poprawki przedstawionej przez pana legislatora? (5)

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasiu, bardzo proszę.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Po wyjaśnieniach pana ministra wycofuję poprawki techniczno-redakcyjne, czwartą, szóstą, dziewiątą i dwunastą. Tak więc jako propozycje zostają poprawki: pierwsza, druga, trzecia, piąta, siódma, ósma, dziesiąta i jedenasta.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Dariusz Daniluk:**

Dziękuję bardzo, wydaje się, że jest to dobre rozwiązanie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Poddaję te propozycje pod głosowanie. Przegłosujemy je łącznie.

Kto jest za przyjęciem proponowanych przez pana mecenasa poprawek, które przejmuję? Proszę podnieść rękę. (5)

Dziękuję bardzo.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Maciej Telec:**

Poprawka mówiąca o zmianie numeracji w art. 5, który dotyczy zmiany ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym: w art. 5 w pkt 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie: „w art. 1 w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu”.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Czy przeczytać jeszcze raz? Przepraszam.

(Wypowiedzi w tle nagrania)

Panie Ministrze, w takim razie bardzo proszę o stanowisko do tej poprawki.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Dariusz Daniluk:**

Znakomita poprawka, nie mamy uwag. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo. Przejmuję tę poprawkę i poddaję ją pod głosowanie.

Kto jest za jej przyjęciem? (5)

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, w takim razie głosujemy nad ustawą, łącznie z przegłosowanymi już poprawkami.

Kto jest za? (5)

Dziękuję bardzo.

Stwierdzam, że ustawa wraz z poprawkami została przyjęta.

Dziękuję bardzo panu ministrowi.

(Głos z sali: Jeszcze sprawozdawca.)

A, właśnie.

Czy ktoś z panów senatorów chciałby wziąć tę ustawę?

Widzę, że pan senator Banaś pała chęcią...

(*Senator Grzegorz Banaś: Pała, pała.*)

...i ochotą.

Jest zgoda? Jest zgoda.

Pan senator Banaś sprawozdawcą.

Dziękuję naszym gościom, panu ministrowi, przedstawicielom Narodowego Banku Polskiego i Związku Banków Polskich. Dziękuję uprzejmie.

Proszę państwa, przechodzimy do punktu trzeciego porządku: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw.

Bardzo proszę pana ministra Parafianowicza o zabranie głosu.

Panie Ministrze, uprzejmie proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Andrzej Parafianowicz:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Króciutko. Celem zaprezentowanej zmiany ustawy jest dostosowanie kompetencji organów kontroli skarbowej oraz procedury postępowania kontrolnego do zmieniających się warunków prowadzenia działalności gospodarczej oraz istniejących obszarów ryzyka, występowania zjawisk szczególnie niekorzystnych zarówno z punktu widzenia Skarbu Państwa, jak i konkurencyjności przedsiębiorstw. Zamierzenie to realizowane jest przez doprecyzowywanie przepisów ustawy tak, aby usprawnić i zwiększyć efektywność zadań realizowanych przez kontrolę skarbową oraz wyjaśnić wątpliwości interpretacyjne związane ze stosowaniem niektórych przepisów tej ustawy.

Mając powyższe na uwadze, autorzy projektu proponują zmianę uprawnień organów kontroli skarbowej w następujących obszarach.

Po pierwsze, chodzi o dostęp do informacji. Organom kontroli skarbowej zagwarantowano uprawnienie do zbierania, gromadzenia i przetwarzania informacji na etapie przed wszczęciem postępowania, w celu zwalczania, z punktu widzenia Skarbu Państwa, negatywnych zjawisk. Projekt uwzględni w tym zakresie wytyczne, wynikające z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z czerwca 2008 r., dotyczące: zakresu przedmiotowego zbieranych informacji; związku przyczynowego między określonym typem informacji a zadaniem kontroli skarbowej, a także gwarancji proceduralnych, służących weryfikacji zasadności żądania udostępnienia informacji.

Po drugie, chodzi o kontrolę tak zwanego e-handlu. Nastąpi dostosowanie zasad i metod działania kontroli skarbowej do rosnącego zakresu wykorzystania internetu do prowadzenia działalności gospodarczej oraz sprzedaży towarów i usług, w tym działalności oraz sprzedaży niezgłoszonej lub nieopodatkowanej. W tym celu projektowane przepisy w sposób precyzyjny określają warunki faktyczne i proceduralne współpracy z administratorami baz danych w zakresie udzielania informacji o podmiotach prowadzących działalność za pośrednictwem internetu. Pozwoli to na znaczną poprawkę działalności kontroli skarbowej w rozpoznaniu szarej strefy, w handlu internetowym oraz identyfikacji i typowaniu podmiotów do kontroli, a w konsekwencji pozwoli na zwiększenie skuteczności prowadzonych postępowań kontrolnych.

Po trzecie, chodzi o doprecyzowanie i uelastycznienie przepisów dotyczących właściwości organów kontroli skarbowej. Mają zostać wyeliminowane problemy związane z ustalaniem organów kontroli skarbowej właściwych do przeprowadzenia postępowania, a także zostanie umożliwione odpowiednie dostosowanie zasobów ludzkich i struktur kontroli skarbowej do potencjału gospodarczego poszczególnych województw.

Jeśli chodzi o zmiany dotyczące zasobów kadrowych, to niezależnie od zmian przepisów ustawy o kontroli skarbowej, dotyczących narzędzi, za pomocą których kontrola skarbową realizuje swoje zadania, przewidziane są zmiany przepisów o charakterze organizacyjnym. Zmiany te mają doprowadzić do usprawnienia funkcjonowania organów kontroli skarbowej i wykonywania zadań, wynikających z zakresu działania kontroli skarbowej. Należy tu w szczególności wskazać na zmianę statusu inspektora kontroli skarbowej. Wzmocnienie statusu ma zagwarantować pełną niezależność inspektorów w prowadzonych postępowaniach i czynnościach kontrolnych. W celu zagwarantowania stabilności zatrudnienia inspektorów w sposób wyczerpujący określone zostały zasady ustalania stosunku ich pracy.

Ma również nastąpić otwarcie kontroli skarbowej na osoby posiadające uprawnienia doradcy podatkowego, przy czym preferowane będą osoby posiadające te uprawnienia i już zatrudnione w kontroli skarbowej. Proponowane rozwiązanie stanowi dla kontroli szansę na pozyskanie przygotowanej merytorycznie i posiadającej odpowiednie doświadczenie kadry pracowników. W zamian będą mieli oni zapewnione stabilne zatrudnienie na stanowisku inspektora kontroli skarbowej oraz możliwość awansu na najwyższe stanowiska, czyli na stanowiska dyrektorów urzędów skarbowych. Projektowane regulacje wprowadzają ponadto dla obecnie zatrudnionych pracowników czynnik motywacyjny do pozostania w strukturze organizacyjnej kontroli skarbowej.

Ważnym elementem jest również kontrola środków unijnych, mianowicie proces kontroli i audytu środków pochodzących z Unii Europejskiej ulegnie uproszczeniu i uelastycznieniu. Zakres i procedura kontroli skarbowej zostaną dostosowane do obowiązków wynikających z przepisów prawa wspólnotowego, dotyczących kontroli gospodarowania środkami pochodzącymi z budżetu Unii. Zapewniona zostanie wymagana przez przepisy wspólnotowe forma audytu funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli oraz wydatkowania środków pochodzących z budżetu Unii.

Powyższe zmiany powinny doprowadzić do skuteczniejszej realizacji zadań nałożonych na kontrolę skarbową. Niewątpliwie będą miały też pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, bowiem z życia gospodarczego eliminowane będą podmioty, które zakłócają równowagę obrotu gospodarczego, czyli nastawione są wyłącznie na prowadzenie działalności bez wnoszenia odpowiednich opłat, płacenia stosownych podatków i przestrzegania obowiązujących norm prawnych. W konsekwencji zmniejszeniu ulegną również straty budżetu w postaci niezapłaconych podatków, generowanych przez szarą strefę. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Bardzo dziękuję, Panie Ministrze.

Bardzo proszę pana mecenasa o przedstawienie opinii Biura Legislacyjnego.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Dziękuję bardzo.
Wysoka Komisjo!

W opinii Biura Legislacyjnego znalazły się dwie grupy uwag. Pierwsza z nich dotyczy wątpliwości konstytucyjnych, związanych z nowo wprowadzаныmi uregulowaniami, zaś druga dotyczy kwestii legislacyjnych, prawidłowości wprowadzenia zmian do ustawy. Uwagi te znalazły się w opinii w punkcie oznaczonym rzymską trójką.

Pierwsza uwaga dotyczy ustanowienia Dnia Skarbowości. Dzień ten jest ustanawiany dwoma ustawami, ustawą o kontroli skarbowej i ustawą o urzędach i izbach skarbowych. W opinii Biura Legislacyjnego taki zabieg spowoduje, że tak naprawdę ustawodawca ustanowi dwa Dni Skarbowości, przypadające w tym samym dniu, 31 lipca każdego roku. Uważamy, że ustawodawca powinien poprzestać na ustanowieniu jednego dnia.

Uwaga zawarta w pktcie 2 jest natury konstytucyjnej. Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, ustawa w art. 7c stanowi wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego, stwierdzającego niezgodność dotychczasowego art. 7b ustawy z art. 51 ust. 2 konstytucji. Wyrok ten ograniczał źródła pozyskiwania informacji przez organy kontroli skarbowej, nowelizacja na nowo poszerza możliwość uzyskiwania takich informacji, natomiast ustawodawca, formułując nowe przepisy, oczywiście uwzględnił uwagi Trybunału Konstytucyjnego, niemniej jednak w dalszym ciągu są pewne wątpliwości. Analiza przepisów prowadzi do wniosku, że zakresy art. 7c i art. 7 ustawy nowo projektowanej częściowo się pokrywają. Podmioty obowiązane do przekazania informacji na podstawie i art. 7, i art. 7 ust. 1 to państwowe osoby prawne oraz państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne. Podstawą żądania przekazania informacji przez te podmioty może być zapis bardziej liberalnego art. 7 – czyli każda informacja gromadzona w zbiorach danych i brak możliwości odmowy przekazania takich danych – lub bardziej restrykcyjny art. 7c, z ograniczonym zakresem przekazywania danych i procedurą odwoławczą. Tak więc proponowane rozwiązanie jest niejasne i nieprecyzyjne, w opinii biura, może to prowadzić do naruszenia zasady przyzwoitej legislacji oraz zasady zaufania państwa do stanowionego przez niego prawa, wywiedzionych z art. 2 konstytucji.

Poza tym, zgodnie z art. 51 ust. 2 konstytucji, władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym. W tym kontekście może budzić wątpliwości szeroki i nieograniczony dodatkowymi warunkami zakres informacji przekazywanych na podstawie art. 7 ustawy, w szczególności rozszerzenie możliwych do uzyskania informacji o akta spraw prowadzonych przez sądy.

Kolejna, już ostatnia wątpliwość, dotyczy art. 7c ust. 1, który pozwala na przetwarzanie danych osobowych bez wiedzy i zgody osoby, której dane te dotyczą. Z wyrażonej w konstytucji zasady autonomii informacyjnej jednostki wynika prawo do sprawowania kontroli przez obywateli nad gromadzonymi informacjami, jeśli znajdują się one w posiadaniu innych osób. To była uwaga druga.

Uwaga zawarta w pktcie 3 opinii jest natury redakcyjnej. Mając na względzie zasady techniki prawodawczej, Biuro Legislacyjne proponuje poprawkę, pozwalającą sformułować przepisy upoważniające zgodnie z zasadami techniki prawodawczej.

Uwaga zawarta w pkt 4 dotyczy upoważnienia do wydania rozporządzenia, zawartego w art. 11e ust. 2 ustawy. Rozporządzenie to ma określać warunki i sposób użycia środków przymusu bezpośredniego. Ze względu na zakres spraw przekazanych do uregulowania, obejmujących prawa i wolności obywatelskie, w opinii biura, takie regulacje powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w ustawie.

Kolejna uwaga również związana jest z wątpliwościami natury konstytucyjnej i dotyczy egzaminów na stanowisko inspektora kontroli skarbowej. Mianowicie należy zastanowić się nad stworzeniem mechanizmu sprawdzania wiedzy doradców podatkowych, będących kandydatami na stanowisko inspektora, w zakresie niezweryfikowanym przez egzamin na inspektora kontroli podatkowej. W przeciwnym razie niepokrywanie się zakresów tematycznych obydwu tych egzaminów może prowadzić do zarzutu niezgodności z art. 32 ust. 1 i art. 60 konstytucji, czyli z zasadą równości i zasadą jednakowego dostępu obywateli do służby publicznej.

Kolejna uwaga, zawarta w pkt 6, dotyczy przepisu przejściowego, który zakłada stosowanie uchylonych przepisów ustawy przez sześć miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przyjęcie takiego rozwiązania może budzić wątpliwości interpretacyjne w kontekście obowiązywania dotychczasowych przepisów na mocy art. 8. Art. 8 mówi o stosowaniu przepisów przez okres sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, czyli sześciu miesięcy i czternastu dni od dnia ogłoszenia, zaś przepisy, które mają je zastąpić, mają wejść w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia. Tak więc przez czternaście dni będą jednocześnie obowiązywać przepisy nowe i stare. Propozycja poprawki biura pozwala uniknąć tej sytuacji.

Uwaga zawarta w pkt 7 jest redakcyjna, koryguje błędnie wskazaną postawę prawną rozporządzenia.

Ostatnia z uwag Biura Legislacyjnego dotyczy czasowego utrzymania w mocy rozporządzenia w sytuacji, gdy nie zmieniła się podstawa prawna do jego wydania, a pośrednio zmienił się zakres spraw regulowanych przez to rozporządzenie. Według przyjętych reguł walidacyjnych takie rozporządzenie powinno upaść wraz z wejściem w życie ustawy i dlatego, w opinii biura, zasadnym jest, aby uniknąć luki prawnej, czasowe utrzymanie tego rozporządzenia w mocy. I tego też dotyczy ostatnia propozycja poprawki. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Czy ktoś z panów senatorów chce zabrać głos?

Pan senator Banaś, bardzo proszę.

Senator Grzegorz Banaś:

Zapisy tej ustawy również podczas debaty sejmowej były przyczyną bardzo wielu kontrowersji, a ogólnie dotyczyły tych dwóch fragmentów, o których nasz pan legislator powiedział, w tym nierówności, jaka jest wprowadzona poprzez możliwość zatrudnienia na stanowisku inspektora kontroli skarbowej osób, które są doradcami podatkowymi. Z tym można sobie bardzo łatwo poradzić, bo wystarczy – spójrzmy na pkt 10 – art. 8 ust. 4 pkt 2 zakończyć zapisem o kryteriach z art. 39 ust. 1 pktów: 1, 2, 4

i 5. I to jest mój wniosek, moja propozycja poprawki, wniesiona w celu wypełnienia zapisów Konstytucji RP o równości szans w dostępie do urzędów publicznych. Oczywiście należałoby wtedy jednocześnie, żeby być tutaj *correct* z innymi zapisami, w pkcie 19... nie, to nie jest to, to jest używanie przymusu, zaraz dojdziemy do tego punktu. Oczywiście, jeśli chodzi o pkt 52, dotyczący zmian w art. 39 lit. b, to właściwie należałoby wykreślić cały zapis ust. 1a. Wtedy sprawa byłaby, jak myślę, załatwiona, to byłoby w miarę poprawnie, w zgodzie z zapisami konstytucyjnymi, o których była już mowa.

Jest jeszcze kwestia związana z pewnymi wątpliwościami dotyczącymi stosowania przymusu przez inspektorów i pracowników. Mianowicie patrząc na zapisy umieszczone w pkcie 19, dotyczące art. 11d ust. 2, w którym jest mowa o środkach przymusu bezpośredniego, które mogą być użyte i tak dalej, i tak dalej, to, owszem, jest na nie zgoda wtedy, kiedy mamy do czynienia z próbą odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na inspektora, pracownika lub inną osobę, jednak mamy tu jeszcze zapis o mieniu i obiektach administracji skarbowej. Wydaje mi się, że jest to chyba zapis trochę za szeroki, bowiem od ochrony mienia i obiektów administracji skarbowej są inne organy państwa. Stąd wnoszę o to, aby wykreślić ostatnią część tego zdania, czyli wykreślamy: „a także mienie i objekty administracji skarbowej”. I takie dwie poprawki składam.

Oczywiście przed nami cała debata na temat artykułów, o których mówił pan legislator, a które miały przynieść w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego, poprawę – mówię oczywiście o art. 7c–7e. Bowiem wydaje się, że tych zapisów w tej formie, w świetle tego, co powiedział nam pan legislator, w żaden sposób nie można zostawić, bo znów ta ustawa spotka się z zarzutem niekonstytucyjności. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Bardzo proszę o zabranie głosu naszym gościom.

Czy ktoś z państwa chce zabrać głos?

Bardzo proszę, proszę się przedstawić.

**Wiceprzewodnicząca Komisji Prawnej
w Krajowej Radzie Doradców Podatkowych
Hanna Filipczyk:**

Hanna Filipczyk z Krajowej Rady Doradców Podatkowych

Jeżeli tylko będzie ku temu okazja, a także wola, chętnie obszernie i w sposób wyczerpujący przedstawimy swoje uwagi, a teraz chciałabym powiedzieć, że koncentrują się one wokół dwóch obszarów, z których pierwszy został już wskazany przez pana senatora, a wcześniej przez pana z Biura Legislacyjnego. Mianowicie chodzi o treść art. 7, a zwłaszcza art. 7c projektu ustawy, który mówi o wyposażaniu organów kontroli skarbowej w uprawnienie do gromadzenia w bardzo szerokim zakresie danych i informacji, w tym danych osobowych, a w szczególności do ich zbierania od podmiotów prywatnych, tu również ten zakres podmiotowy jest zakreślony niemal maksymalnie. Budzi wątpliwości, czy właściwe jest objęcie tym uprawnieniem w takim zakresie danych pozyskiwanych poza postępowaniami kontrolnymi. Jak się wydaje,

również w świetle wspomnianego wcześniej wyroku Trybunału Konstytucyjnego, właściwe byłoby zawarcie bezpośrednio w treści art. 7c ust. 1 zastrzeżenia, że te informacje mogą być pozyskiwane i gromadzone jedynie w niezbędnym zakresie. Wprawdzie taki wniosek można pośrednio wywieść z art. 7c ust. 2, który mówi, że w uzasadnieniu postanowienia, na podstawie którego udostępniane są te informacje, należy jednak wskazać okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych informacji – i w tym sensie ta sugestia może nie jest kontrowersyjna. Sądźmy jednak, że właściwszym byłoby zawarcie takiego zastrzeżenia o charakterze ograniczającym bezpośrednio w ust. 1. Myślę, że to byłoby niezbędne minimum, jeśli chodzi o ten przepis, który i tak pozostanie mocno kontrowersyjny.

Drugi obszar wątpliwości dotyczy modyfikowanych tą ustawą zasad dokonywania korekt deklaracji podatkowych w trakcie postępowania kontrolnego. W obecnym systemie prawnym to uprawnienie przysługuje w ciągu czternastu dni od dnia doręczenia protokołu, zaś w projektowanym przepisie to uprawnienie przesuwane jest na moment wezwania kontrolowanego do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego. Dla tego drugiego aktu termin określony przez ustawę wynosi siedem dni. I to pierwsza jest wątpliwość, bowiem de facto może to prowadzić do skrócenia terminu na dokonanie korekty z czternastu do siedmiu dni.

Ponadto w samym wezwaniu do wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego nie jest zawarta, formułowana przez organ kontroli skarbowej w odniesieniu do rozliczenia podatnika, ocena prawna. Stąd też na podstawie samego wezwania kontrolowany, jak można sądzić, nie będzie miał wiedzy na temat tego, w jakim zakresie mógłby ewentualnie skorygować swoją deklarację. Wobec tego wydaje się, że jakimś wyjściem z sytuacji, jeżeli już chcielibyśmy pójść w tym kierunku, byłoby umieszczenie w wezwaniu również wspomnianej oceny prawnej. Warto też zwrócić uwagę na to, że wraz z tym wezwaniem do wypowiedzenia się ma być zamieszczona informacja o możliwości korekty, jak można sądzić, nawet w przypadku, gdy organ kontroli skarbowej de facto nie znajdzie żadnych nieprawidłowości. Nie wydaje się to celowe.

Jeżeli moglibyśmy, to jeszcze o słowo...

(Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: Bardzo proszę.)

...na temat wątpliwości, dotyczących możliwości uzyskiwania przez doradców podatkowych uprawnień inspektorów kontroli skarbowej, chciałabym poprosić kolegę Piotra Passowicza.

**Członek Komisji Prawnej
w Krajowej Radzie Doradców Podatkowych
Piotr Passowicz:**

Piotr Passowicz, Krajowa Rada Doradców Podatkowych.

Jako krajowa rada chcielibyśmy poprzeć stanowisko wyrażone w projekcie. Za tym, żeby umożliwić dostęp do pełnienia funkcji inspektora kontroli skarbowej osobom, które uzyskały tytuł zawodowy doradcy podatkowego, przemawia chociażby to, że aby uzyskać tytuł zawodowy doradcy podatkowego, wymagane jest zdanie egzaminu przed państwową komisją egzaminacyjną. Tak więc, jak się wydaje, byłoby niecelowe wymaganie od osób, które już zdały egzamin na doradcę podatkowego przed jedną państwową komisją egzaminacyjną, zdawania kolejnego egzaminu o niemalże identycznym zakresie tematycznym przed kolejną państwową komisją, powoływaną

przez głównego inspektora kontroli skarbowej. Różnice w zakresie tych egzaminów są niewielkie, a w niektórych punktach są one na korzyść egzaminu na doradcę podatkowego, bowiem mamy tam chociażby źródła i wykładnię prawa, międzynarodowe prawo podatkowe, czego nie ma w przypadku egzaminu na inspektora kontroli skarbowej.

Jeśli chodzi o zarzut niekonstytucyjności, zarzut braku równego dostępu do służby publicznej, chciałbym tylko zwrócić uwagę na to, że nie ma właściwie żadnych ograniczeń w przystępowaniu do egzaminu na doradcę podatkowego. Tutaj wymagania co do wykształcenia osób, obywatelstwa czy praw publicznych są identyczne, czyli krąg osób, które chciałyby przystąpić do egzaminu na inspektora kontroli skarbowej, w nieograniczony sposób może korzystać z możliwości przystąpienia do egzaminu na doradcę podatkowego. Warto podkreślić, że zmiana obecnie proponowana przez autorów projektu jest też zgodna z ogólną tendencją usuwania, ograniczania barier w dostępie do zawodów i do funkcji. Dlatego popieramy tę zmianę.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę.

**Radca Prawny w Zespole Legislacyjno-Prawnym
w Związku Banków Polskich
Tadeusz Białek:**

Dziękuję.
Białek Tadeusz, Związek Banków Polskich.

Związek Banków Polskich chciałby tylko odnieść się krótko do tych zmian w tej ustawie, które bezpośrednio dotyczą sektora bankowego. Nasze wątpliwości związane są z pewną niespójnością systemową, ponieważ prawo bankowe nakłada na banki publiczno-prawny obowiązek dochowania tajemnicy bankowej, a tutaj przepisy co najmniej w dwóch kwestiach są niejasne. Chodzi o art. 7d, który mówi, że jeżeli organ kontroli skarbowej, posiada uprawdopodobnione informacje o posługiwaniu się rachunkiem bankowym w celu prowadzenia niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej i tak dalej, to może zwrócić się do instytucji finansowych, które są obowiązane na żądanie takiego organu udostępnić i przekazać dane identyfikujące posiadacza tego rachunku bankowego. Przepis jest wysoce niejasny, ponieważ, po pierwsze, nie odsyła do odpowiedniego postępowania zapisanego w art. 33a, który określa, w jakim trybie instytucje finansowe udostępniają informacje objęte tajemnicą bankową. Jest tam mowa o tym, że jeśli żądanie nie spełnia określonych przesłanek, bank może odmówić jego spełnienia i wtedy to żądanie musi zostać poprawione. Poza tym brak jest wskazania, jakie są dane identyfikujące, tak więc może być jakiś nieograniczony zakres tej informacji, banki są przecież zobowiązane inną ustawą do dochowania tajemnicy bankowej. I jest to pierwsza uwaga.

Druga uwaga odnosi się do art. 33, do przepisu, który mówi o żądaniu generalnego inspektora, kierowanego między innymi do banków jako instytucji finansowych, o udzielenie informacji. Przepis został rozszerzony o możliwość żądania od banków szerszych informacji, w tym podania wpływów, obciążeń rachunków i tytułów na rachunkach bankowych – jednak ta kwestia nie budzi naszych wątpliwości, bo organy skarbowe również powinny mieć dostęp do tych informacji. Wątpliwości budzi natomiast żądanie udzielenia

informacji o nadawcach i odbiorcach określonych operacji, związanych z rachunkiem bankowym, bowiem są to już osoby trzecie, w stosunku do których nie toczy się postępowanie karnoskarbowe. Tak więc jest to w tym momencie naruszenie tajemnicy bankowej, bowiem wobec tych osób trzecich nie toczy się żadne postępowanie. I to jest zasadnicza wątpliwość w tym zakresie, którą również chcielibyśmy tutaj podnieść.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, poproszę o trzy minuty przerwy na to, aby minister finansów mógł przygotować się do szczegółowego odniesienia się do tych wszystkich uwag, a także na to, aby Biuro Legislacyjne – po wnioskach, które padły – skonsolidowało propozycje poprawek.

Dobrze?

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Szanowni Państwo, wznawiam posiedzenie komisji.

Przechodzimy do omówienia uwag, propozycji poprawek i wątpliwości.

Proszę pana ministra o stanowisko... A może przyjęlibyśmy taką procedurę, żeby pan mecenas...

Panie Mecenasie, czy pan minister ma przed sobą pańską opinię? Jeśli tak, to wtedy przyjęlibyśmy optymalne rozwiązanie, mianowicie pan wracałby do omówienia propozycji poprawek, potem byłoby stanowisko ministra i głosowanie.

Możemy tak się umówić?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Tak, oczywiście. W tej chwili formalnie zostały zgłoszone poprawki jeszcze przez pana senatora Banasia.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Zgoda, je również omówimy.

Panie Mecenasie, w takim razie proponuję, żebyśmy najpierw omawiali propozycje poprawek, potem wysłuchalibyśmy stanowiska ministra i, jeśli dojdziemy do przekonania, że tak trzeba, byłoby głosowanie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Uwaga pierwsza była natury legislacyjnej, dotyczyła podwójnego ustanowienia jednego Dnia Skarbowości.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze, czy nie wystarczy określenie szlachetnego Dnia Skarbowości w jednej ustawie?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Andrzej Parafianowicz:**

Dni skarbowców nigdy dość, ale jeśli pan przewodniczący pozwoli, pan dyrektor szczegółowo odniósłby się do tej uwagi.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej
w Ministerstwie Finansów
Jacek Skonieczny:**

Proszę państwa, rzeczywiście ten zapis może, poprzez to powtórzenie, wydawać się kuriozalny i stwarzać wrażenie, że mamy do czynienia z dwoma Dniami Skarbowości. Chciałbym zwrócić jednak uwagę na to, że mimo, iż urzędy, izby skarbowe oraz urzędy kontroli skarbowej podlegają temu samemu ministrowi, czyli ministrowi finansów, to kwestie związane z istnieniem, funkcjonowaniem i z zadaniami tych urzędów regulują dwie różne ustawy ustrojowe, ustawa o urzędach i izbach skarbowych oraz ustawa o kontroli skarbowej. Naszym zdaniem, zamieszczenie tego przepisu o Dniu Skarbowości tylko w jednej z ustaw oznaczałoby, że dzień ten może być obchodzony tylko i wyłącznie przez pracowników tych jednostek organizacyjnych, które są wskazane w danej ustawie. Na przykład jeśli pozostawimy zostawimy ten zapis tylko w ustawie o kontroli skarbowej, naszym zdaniem, będzie to oznaczało, że Dzień Skarbowości obchodzi tylko kontrola skarbo- wa, a urzędy skarbowe już nie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Rozumiem, Panie Dyrektorze.

Wydaje mi się, że to trafia do przekonania. Rzeczywiście obydwie ustawy odnoszą się do dwóch grup zawodowych pracowników skarbowości i jeżeli funkcjonowanie każdej z tych grup organizuje odrębna ustawa, to chyba nie jest to powtórzenie, ale wskazanie, że także ta grupa obchodzi Dzień Skarbowości.

Panie Mecenasie, proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Tak, i to oznacza, że w tym dniu będą obchodzone dwa Dni Skarbowości, jeden przez organy kontroli skarbowej, a drugi przez organy podatkowe. Jakimś kompromi-

sem, choć już w tym momencie chyba niemożliwym do realizacji, byłaby oddzielna ustawa, ustanawiająca taki dzień.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Właśnie. Albo musielibyśmy w którejś z ustaw zrobić odniesienie do drugiej ustawy, wskazujące na to, że Dzień Skarbowości nie dotyczy tylko pracowników urzędów i izb skarbowych, ale również pracowników urzędów kontroli skarbowej. Trzeba byłoby umieścić takie odesłanie albo w jednej, albo w drugiej ustawie, stąd chyba prostszą rzeczą jest jednak wprowadzenie tego zapisu do każdej z tych ustaw.

Pan mecenas ma prawo tak myśleć i to proponować.

Zapytam panów senatorów, czy ktoś z panów senatorów chce przejąć tę poprawkę, choć ja jej nie rekomenduję.

Nie widzę chętnych.

Bardzo proszę, Panie Mecenasie, druga propozycja.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Jeżeli mam ograniczyć się do uwag popartych propozycjami poprawek, to czy mam też jeszcze odnieść się do uwag natury konstytucyjnej?)

Tak, bardzo proszę, bo to jest ważna kwestia i chociaż nie proponuje pan poprawki, jednak musimy to przedyskutować. Bardzo proszę, jednym zdaniem.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Może odniosę się ogólnie do wszystkich uwag. Oczywiście, ostatecznie o tym, czy dany przepis jest konstytucyjny, czy nie, może zdecydować tylko Trybunał Konstytucyjny, czyli są to tylko pewnego rodzaju wątpliwości, jednak wypracowanie ewentualnych poprawek musiałyby się odbyć na posiedzeniu komisji. Biuro Legislacyjne nie proponuje więc żadnych poprawek. W pewnym zakresie poprawki zgłoszone przez senatora Banasia radykalnie przesądzą sprawę, na przykład jeżeli chodzi o egzaminy doradców podatkowych. To byłoby na tyle.

Może ministerstwo mogłoby odnieść się zarówno do uwag Biura Legislacyjnego, jak i uwag poczynionych przez radców podatkowych, a także przez przedstawiciela Związku Banków Polskich.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo, Panie Mecenasie.

Rozumiem, że na ten moment nie formułujemy propozycji, ale jest prośba, aby pan minister odniósł się do zarzutów niekonstytucyjności.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Andrzej Parafianowicz:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Żeby uspokoić panów senatorów i pana mecenas, to bardzo podobne do pańskich uwag, Panie Mecenasie, wątpliwości czy pytania padały w trakcie prac komisji

sejmowych. Były zbierane liczne opinie prawne na temat tego, czy proponowane przepisy ustawy są konstytucyjne, czy też ewentualnie nie.

Proszę, Panie Dyrektorze, może pan to przybliżyć.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej
w Ministerstwie Finansów**

Jacek Skonieczny:

Może najpierw odniosę się do argumentacji, która zawarta jest bezpośrednio w opinii pana mecenas. Chodzi o to, że, jak myślę, w toku prac sejmowych w podkomisji, a później w komisji, doszło do pewnego pomieszania – trudno mi powiedzieć, z czego wynikającego – i połączenia bloku przepisów, mam tu na myśli zmiany w art. 7 ust. 2 i nowych art. 7c, 7d i 7e. Może najpierw odniosę się do pierwszego argumentu, dotyczącego nieprecyzyjności tych przepisów i występowania między nimi zakresu wspólnego.

Otóż chciałbym zwrócić państwa uwagę na to, że te przepisy tak naprawdę już funkcjonowały – choć, co prawda, przez niezbyt długi okres – jako art. 7 ust. 2 i art. 7b, którego niekonstytucyjność stwierdził Trybunał Konstytucyjny. Przepisy te były stosowane w praktyce i nie było żadnych kłopotów z ich stosowaniem, polegających na tym, że były problemy z konkurencyjnością tych przepisów i z wyborem, który z nich ma zastosowanie do danego rodzaju podmiotów. Zgadzam się z opinią pana mecenas, że potencjalnie państwowa osoba prawna oraz państwowe lub samorządowe jednostki organizacyjne mieszczą się w tym szerokim katalogu przepisów, określonych w art. 7c. Jednak chcę podkreślić, że w art. 7 ust. 2 i art. 7c i 7d są dwa zupełnie różne sposoby wykonywania zadań, a także dotyczą dwóch, zupełnie odrębnych, rodzajów podmiotów. Art. 7 ust. 2 jest przez nas wykorzystywany wyłącznie do występowania o dane od podmiotów z zakresu szeroko pojętej administracji rządowej i samorządowej. Chcę tu powiedzieć, że w większości przypadków z przepisem w naszej ustawie korelują odpowiednie przepisy w ustawach ustrojowych, regulujących kwestie związane z funkcjonowaniem danych organów rządowych lub samorządowych. Zaś art. 7c – który jest zaproponowany do ustawy w miejsce art. 7b – ma dotyczyć i dotyczy innych podmiotów niż te, które są wymienione w art. 7 ust. 2. Zapewniam państwa, że naprawdę nie ma niebezpieczeństwa, iż organ kontroli skarbowej, występujący z żądaniem informacji przykładowo do państwowej jednostki organizacyjnej, będzie wybierał tryb określony w art. 7c, wymagający wydania postanowienia, na które przysługuje zażalenie, a później, ewentualnie, skarga do sądu administracyjnego, podczas gdy przysługuje mu tryb z art. 7 ust. 2.

Teraz kwestia uwagi dotyczącej zakresu informacji, jakich kontrola skarbową może potencjalnie żądać na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 7c. W opinii pana mecenas jako taki negatywny przykład znalazły się sądy, a muszę powiedzieć, że pomysł usytuowania sądów w przepisie art. 7 ust. 2 jak najbardziej wynika z dotychczasowej praktyki działania kontroli skarbowej. Tu są obawy związane z tym, że będziemy żądali jakiejś informacji z akt sądowych, a tak naprawdę problem polega na czym innym. Mianowicie wielokrotnie w postępowaniach kontrolnych są potrzebne informacje z rejestrów powszechnie dostępnych, nawet dla zwykłego obywatela, takich jak Krajowy Rejestr Sądowy czy też hipoteka sądowa. Okazuje się, że czasami sądy robiły problemy z udostępnieniem kontroli skarbowej tych informacji tylko z tego powodu – na co zresztą wska-

zywały – że nie ma wyraźnej podstawy prawnej w obowiązującym brzmieniu art. 7 ust. 2, która pozwalałaby na występowanie o udostępnienie tego rodzaju informacji. Poza tym – nie negując tego, że rzeczywiście katalog informacji, o które kontrola skarbową może występować na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 7c, jest bardzo szeroki – chciałbym zwrócić państwa uwagę na przedmiotowy zakres kontroli skarbowej. Ona zajmuje się nie tylko sprawami podatkowymi, ale również karnoskarbowymi, budżetowymi, kontrolą środków unijnych czy zwalczaniem korupcji. Jest to bardzo szerokie spektrum zagadnień. Bardzo trudno znaleźć mi w tej chwili przykład organów państwowych, które zajmowałyby się tak szerokim, porównywalnym, wachlarzem zagadnień.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Nie ma takich, Panie Dyrektorze.

Mam pytanie: czy te wątpliwości były podnoszone w trakcie prac w Sejmie?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej
w Ministerstwie Finansów**

Jacek Skonieczny:

Te wątpliwości były podnoszone w trakcie prac sejmowych.

(Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: Dziękuję.)

Były dyskusje, były też opinie, łącznie z opinią Biura Analiz Sejmowych, która była dla nas korzystna.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję, dziękuję bardzo.

Przechodzimy do propozycji zawartej w pkt 3 opinii.

Panie Mecenasiu, bardzo proszę.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Jest to zmiana redakcyjna, zmierzająca do sformułowania przepisów upoważniających zgodnie z zasadami technikami prawodawczej.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze?

**Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej
w Ministerstwie Finansów**

Jacek Skonieczny:

W trakcie przerwy z panem mecenasem uzgodniliśmy, że poprawki natury legislacyjnej, czysto technicznej, są prawidłowe i my je przyjmujemy. Tak więc pan mecenas może ich nie omawiać.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Czyli byłyby to poprawki dotyczące art. 1 i art. 2 – tak, Panie Mecenasiu? One są zawarte w pkt 3 opinii.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Znaczy to jest grupa poprawek...

(Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: Grupa poprawek...)

...która powinna być przegłosowana łącznie. Taka jest koncepcja propozycji poprawek z pktu 3, to jest na stronach 4 i 5.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Przejmuję te poprawki i zaraz poddam je pod głosowanie.

To są poprawki w pkt 3 opinii, dotyczące art. 1 i art. 2 – tak, Panie Mecenasiu?

Kto jest za przyjęciem tych poprawek? Proszę podnieść rękę. (5)

Dziękuję bardzo.

Panie Mecenasiu, przechodzimy do pktu 4 opinii.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Jest to poprawka, która dotyczy zakresu upoważnienia do określenia przez Radę Ministrów warunków i sposobu użycia środków przymusu bezpośredniego. Jest to tylko uwaga niepoparta propozycją poprawki. To jest nasza pewna wątpliwość, dotycząca tego, czy te sprawy, jako te, które dotyczą konstytucyjnych praw i wolności obywatelskich, nie powinny być uregulowane w ustawie. Nie ma w tym zakresie propozycji poprawki.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze, proszę o krótkie stanowisko.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Wywiadu Skarbowego
w Ministerstwie Finansów
Dariusz Gołaszewski:**

Dariusz Gołaszewski, zastępca dyrektora Departamentu Wywiadu Skarbowego.

Tylko kilka słów w tej sprawie. Zgadza się w pełni z tym, że zakres spraw dotyczący swobód i praw obywatelskich powinien być uregulowany w ustawie, zapewniam, że tak jest. Jeżeli szczegółowo przyjrzymy się zapisom proponowanej nowelizacji, uwzględniając także zapisy przeniesione z rozporządzenia ministra finansów w sprawie środków przymusu bezpośredniego... Przytoczę tylko kilka z nich: inspektorzy i pracownicy mogą stosować środki przymusu bezpośredniego w celu realizacji zadań, dotyczące zakresu...; środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte jedynie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom; środki

przymusu bezpośredniego powinny być stosowane w taki sposób, aby ich zastosowanie powodowało możliwie najmniejszą dolegliwość; można stosować jednocześnie więcej niż jeden środek przymusu, o ile zastosowanie jednego środka nie odpowiada potrzebom zaistniałej sytuacji. Tych zapisów jest kilkanaście. Uważamy, że bardziej chodzi tutaj o kwestie językowe niż merytoryczne. Być może takim słowem, które budzi wątpliwości jest słowo „warunki”.

Przytoczę zapisy jeszcze z innych ustaw. Na przykład ustawa o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zawiera zapis, że „Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje środków przymusu, o których mowa w ust. 1, oraz przypadki i sposób ich użycia, a także sposób dokumentowania”. Zaś ustawa o Policji mówi, że „Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe przypadki oraz warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego”. Ustawa o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym ma analogiczny zapis: „Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w ust. 1, oraz przypadki i sposób ich stosowania, a także sposób dokumentowania”.

Zakładając, że warunki, o których mówimy, to są właśnie te dotyczące praw i swobód obywatelskich, pozostają nam do uregulowania kwestie techniczne. I jeżeli słowo „warunki” państwu czy panu mecenasowi kojarzy się właśnie z tym zakresem praw obywatelskich, jesteśmy skłonni przedstawić propozycję, aby rozporządzenie dotyczyło rodzaju tych środków, trybu wyposażenia w nie, przypadków szczegółowych, sposobów ich użycia oraz sposobu dokumentowania. W sumie będzie to prowadziło do tego samego, a nie będzie tam słowa „warunki”, które, co jeszcze raz podkreślam, występuje na przykład w ustawie o Policji.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Mecenasie?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Byłoby to oczywiście brzmienie lepsze, choć przytoczone upoważnienia z innych ustaw również nie muszą spełniać warunku konstytucyjnego. One funkcjonują w systemie, ale jest też pytanie, czy są one konstytucyjne.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Wywiadu Skarbowego
w Ministerstwie Finansów
Dariusz Gołaszewski:**

Wierzymy w to. One przechodziły chociażby przez Sejm i Senat, a także przez biura legislacyjne Sejmu i Senatu.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dobrze, dobrze.

Proszę państwa, czy w tej kwestii nie ma propozycji poprawki?

W związku z tym przechodzimy do pktu 6 opinii, dotyczącego art. 8 i art. 12 noweli. Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

W opinii biura propozycja poprawki pozwoli zapobiec sytuacji, w której przez czternaście dni będą obowiązywać jednocześnie stare przepisy, na podstawie przepisu przejściowego z art. 8 ustawy, i nowe przepisy, w pktcie 57 art. 1 w zakresie dodawanych art. 42f–42k. Jest to poprawka o charakterze legislacyjnym.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze?

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Andrzej Parafianowicz:**

Z powodu małej ilości czasu mieliśmy lekkie trudności z wyprowadzeniem wywodu logicznego z tej propozycji, niemniej jednak wstępna analiza pokazuje, że wyjdzie na to samo, wobec czego jesteśmy skłonni przyjąć tę propozycję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Myślę, że ona eliminuje tę niejednoznaczność, w związku z czym przejmuję tę poprawkę.

Poddaję pod głosowanie propozycję poprawki, zawartą w pktcie 6 opinii, którą mam przed sobą. Czy przeczytać treść, czy nie ma takiej potrzeby?

Kto z panów senatorów jest za przyjęciem poprawki? Proszę podnieść rękę. (5)

Dziękuję uprzejmie. Poprawka została przyjęta.

Jesteśmy przy pktcie 7, poprawce do art. 11.

Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Jest to zmiana redakcyjna, poprawiająca błędne odesłanie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze?

Jest zgoda.

Poddaję pod głosowanie propozycję poprawki zawartej w pktcie 7, dotyczącej art. 11.

Kto jest za? Proszę podnieść rękę. (5)

Dziękuję bardzo. Poprawka została przyjęta.

Przechodzimy do pktu 8.

Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Jest to uwaga dotycząca czasowego utrzymania w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 7 ust. 4 ustawy. Sam przepis upoważniający nie ulega zmianie w ustawie nowelizującej, zmianie ulega natomiast materia, która zostanie przekazana do uregulowania. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, wywiedzionymi z przepisów konstytucji, a także zgodnie z dobrymi praktykami legislacyjnymi przyjętymi przez Kancelarię Sejmu i Senatu oraz Rządowe Centrum Legislacji, należy uznać, że to rozporządzenie utraci moc. Biuro Legislacyjne sugeruje czasowe utrzymanie w mocy tego rozporządzenia.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze, bardzo proszę.

Jest zgoda.

W takim razie poddaję pod głosowanie propozycję poprawki dotyczącą art. 11.

Kto jest za? Proszę podnieść rękę. (5)

Dziękuję bardzo. Poprawka została przyjęta.

Teraz propozycje przedstawione przez pana senatora Banasia, tak?

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Banaś:

Przy okazji ominęliśmy pkt 5 uwag przedstawionych przez nasze Biuro Legislacyjne, a on właśnie koresponduje z poprawkami, o których jest mowa.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Tak się, niestety, złożyło, że omówiliśmy ten punkt podczas nieobecności pana senatora. Wątpliwości, jakie podnosił pan mecenas w swojej opinii, po dogłębnym ich przedyskutowaniu i przedstawieniu stanowiska ministra finansów, nie zyskały zrozumienia, jeśli chodzi o ich przejęcie i sformułowanie stosownej poprawki.

W związku z tym mam pytanie, czy po tym, co powiedziałem, pan senator chce w sposób jednoznaczny i formalny zgłosić poprawkę.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję uprzejmie.

Panie Przewodniczący, w związku z tym, że moja nieobecność była związana z równoległe trwającym posiedzeniem komisji...

(*Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:* Nie czynię zarzutu, Panie Senatorze.)

Nie, nie, ja tylko chciałbym w takim razie poprosić, żeby pan minister zechciał raz jeszcze skrótowo przytoczyć swoje argumenty w tej sprawie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Poprosimy o zabranie głosu pana dyrektora – tak, Panie Ministrze?

Panie Dyrektorze,...

(Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej w Ministerstwie Finansów Jacek Skonieczny: Do pktu 5?)

...jest prośba o odniesienie się jeszcze do tych wątpliwości natury konstytucyjnej. Może od razu z nawiązaniem do debaty, jaka była prowadzona w Sejmie, bo to jest ważne, i stanowiska Biura Analiz Sejmowych. Dziękuję.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej
w Ministerstwie Finansów**

Jacek Skonieczny:

Może nie będę powtarzał argumentacji, która została przytoczona przeze mnie w czasie nieobecności pana senatora, chciałbym tylko jako argument – wydaje mi się, że ostatecznie to rozstrzygający – przypomnieć, że w kwestii zapisu art. 7c ust. 1 została wydana opinia Biura Analiz Sejmowych, która nie potwierdziła wątpliwości co do jego ewentualnej niekonstytucyjności.

Odnosząc się do przepisów dotyczących dostępu doradców podatkowych do pewnych stanowisk kontroli skarbowej, nie chcę powtarzać argumentów przytoczonych chociażby przez przedstawiciela Krajowej Rady Doradców Podatkowych, chciałbym jedynie wskazać na to, że pan mecenas jako zarzut wskazał potencjalną możliwość naruszenia zasady równości i zasady jednakowego dostępu obywateli do służby publicznej. Chciałbym tutaj zwrócić uwagę na to, że niezależnie od wprowadzenia tego rozwiązania, osoba, która by chciała zostać inspektorem kontroli skarbowej, nadal będzie miała dwie ścieżki dostępu. To znaczy ścieżkę normalną, taką samą jak dla każdego pracownika, czyli przystąpienie do egzaminu na inspektora kontroli skarbowej, i drugą ścieżkę, poprzez zdanie egzaminu na doradcę podatkowego i potem, ewentualnie, powołanie na inspektora kontroli skarbowej. Przy czym trzeba zaznaczyć, że w obu przypadkach ostateczna decyzja o powołaniu danej osoby na stanowisko należy do generalnego inspektora kontroli skarbowej. Myślę, że to też stanowi faktyczne i prawne zabezpieczenie przed powoływaniem na stanowisko osób nieodpowiednich, niebędących merytorycznie przygotowanymi do pełnienia funkcji inspektora kontroli skarbowej.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Senatorze, bardzo proszę.

Senator Grzegorz Banaś:

Dziękuję bardzo za te wyjaśnienia. Jestem pełen szacunku dla zawodu doradcy podatkowego, dla wiedzy i umiejętności, którą ci doradcy muszą posiadać, żeby móc skutecznie i kompetentnie wykonywać swój zawód, jednak, mimo wszystko, nie jestem przekonany i podtrzymuję poprawkę, którą złożyłem. Dziękuję uprzejmie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję.

Czy pan mecenas zechciałby przypomnieć jej treść?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Jeżeli dobrze odczytuję intencje pana senatora, to byłyby to dwie poprawki, które powinny być przegłosowane łącznie. Poprawka pierwsza: w art. 1 w pkt 10 w lit. b, w ust. 4 w pkt 2 skreśla się wyrazy „albo spełniają kryteria określone w art. 39 ust. 1 pkt 1–4 oraz są wpisane na listę doradców podatkowych”.

Poprawka, która ma być przegłosowana łącznie z tą poprawką, brzmi: „w art. 1 w pkt 52 skreśla się lit. b”.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze, bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Andrzej Parafianowicz:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Jak mówiłem w słowie wstępnym, jesteśmy bardzo zainteresowani pozyskiwaniem doradców podatkowych, zwłaszcza, że, jak mówił przedstawiciel krajowej rady, ten egzamin jest bardzo trudny, nie wiem, czy nawet nie jest trudniejszy od egzaminu na inspektora kontroli skarbowej. Dlatego proponuję, z całym szacunkiem dla pana senatora, te propozycje poprawek odrzucić.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Poddam pod głosowanie poprawkę zgłoszoną przez pana przewodniczącego Banasia.

Kto jest za przyjęciem tych dwóch poprawek? Proszę podnieść rękę. (2)

Kto jest przeciw? (2)

Stwierdzam, że poprawki nie uzyskały poparcia większości.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Oczywiście.

Panie Mecenasie?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Pan senator Banaś zgłosił jeszcze jedną poprawkę i nie wiem, czy ją podtrzymuje.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Senator Grzegorz Banaś:

Tak, tak. To jest ta, która rozszerza te uprawnienia dotyczące inspektorów kontroli skarbowej w zakresie odpierania napaści na siebie...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

To jest w pktcie 19. W art. 11d w ust. 2 proponuję skreślić po przecinku „a także mienie i obiekty administracji skarbowej”. Skreślić ten zakres...

(Wypowiedzi w tle nagrania)

To jest w ostatnim zdaniu. Proszę pana mecenasa o wypowiedź, czy to jest logiczne i zgodne z techniką legislacyjną. Zagnieździł się w przecinkach i...

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Czy pan mecenas jest w stanie przekuć intencję senatora Banasia w projekt poprawki?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Tak, to jest dokładnie ta poprawka. W art. 1 w pktcie 19 w ust. 2 skreśla się wyrazy „a także mienie i obiekty administracji skarbowej”.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Ministrze, bardzo proszę o stanowisko.
Proszę, Panie Dyrektorze.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Wywiadu Skarbowego
w Ministerstwie Finansów
Dariusz Gołaszewski:**

Oczywiście jesteśmy przeciwni tej poprawce. Postaram się w kilku słowach uzasadnić dlaczego. Chciałbym przypomnieć, to zresztą było poruszane na posiedzeniu sejmowej komisji finansów, że zapis art. 11f ustawy mówi o tym, że jeżeli środki przymusu bezpośredniego okazały się niewystarczające lub ich użycie nie jest możliwe, inspektor i pracownik ma prawo użycia broni palnej. Jeden z punktów mówi, że może to zrobić „w celu odparcia niebezpiecznego, bezpośredniego i gwałtownego zamachu na obiekty administracji skarbowej”. Mielibyśmy zatem do czynienia z sytuacją, w której pracownik byłby zmuszony do użycia broni palnej, mając do dyspozycji środki, że tak się kolokwialnie wyrażę, mniejszego kalibru.

Poza tym jest jeszcze przykład natury praktycznej. Mianowicie nie wyobrażam sobie sytuacji, w której... Musimy wiedzieć, o czym mówimy, a mówimy o wyselekcjonowanej grupie kilkudziesięciu pracowników kontroli skarbowej. Nie mówimy o inspektorze ubranym w kamizelkę i w garnitur czy w normalny strój, ale o umundurowanych pracownikach kontroli skarbowej, którzy są specjalnie przeszkoleni, zaopatrzeni w broń służbową, w środki przymusu. I nie wyobrażam sobie sytuacji, kiedy tego typu pracownik nie zareagowałby na atak na obiekt czy mienie administracji, cze-

kając, nie wiem, na zwykłe zaawansowanego wiekiem ochroniarza bądź przyjazd policji. To jest grupa ludzi, którzy wyglądają jak antyterrorysty, zresztą tak też są przygotowani, tak są wyszkoleni, wobec tego, gdyby on nic nie robił albo zaczął strzelać, już sam społeczny odbiór tego typu zachowania byłby negatywny.

To tyle. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Senatorze?

Senator Grzegorz Banaś:

Panie Dyrektorze, z całym szacunkiem, ale zapis w pktcie 1 mówi: „inspektorzy i pracownicy”. Inspektorzy są w szerokim pojęciu, tutaj się nie wyodrębnia, że są to jacyś inspektorzy, że tak powiem, z długą bronią i z czymś tam jeszcze. Ja to tak rozumiem...

(Zastępca Dyrektora Departamentu Wywiadu Skarbowego w Ministerstwie Finansów Dariusz Gołaszewski: Nie, Panie Senatorze.)

...czytając nie wprost. Potem jest definicja środków, to znaczy nie tyle definicja, co zakres ich stosowania w celu skutecznego odparcia tego zamachu et cetera., et cetera. Tak więc podtrzymuję jednak swoją uwagę, chcę przy niej pozostać.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Dyrektorze, jeszcze jedno zdanie.
Bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Wywiadu Skarbowego
w Ministerstwie Finansów
Dariusz Gołaszewski:**

Chodzi o pracowników i inspektorów, bo są tam także inspektorzy kontroli skarbowej, zatrudniani w specjalnie wyodrębnionych komórkach, mówi o tym art. 11g. Im i tylko im przysługują specjalne uprawnienia, czyli w tej chwili na cały kilkutyśięcny zasób pracowników kontroli skarbowej jest grupa kilkudziesięciu osób specjalnie przeszkolonych i umundurowanych.

Senator Grzegorz Banaś:

Tak, bardzo dziękuję za tę uwagę. To było moje przeoczenie, w takim razie wycofuję propozycję poprawki.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę państwa, jeśli nie ma innych propozycji poprawek, a nie ma, poddam pod głosowanie całość ustawy wraz z poprawkami.

Kto jest za...
(*Wypowiedź poza mikrofonem*)
Bardzo proszę.

Senator Piotr Gruszczyński:

Panie Przewodniczący, miałbym jeszcze poprawki, dotyczące art. 1 pktu 57 projektu, art. 42 i uzupełnienie przepisu o regulacje pozwalające na stosowanie określonej procedury w sprawie komórek organizacyjnych wywiadu skarbowego. I tak w art. 42i dodaje się ust. 1a w brzmieniu: postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do funkcjonariuszy lub byłych funkcjonariuszy Inspekcji Celnej, Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Straży Granicznej, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Biura Ochrony Rządu, żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz funkcjonariuszy celnych, zatrudnionych uprzednio w wyodrębnionych komórkach administracji celnej, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o służbie celnej (w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 lipca 2006 r.,... – nie będę czytał tego o „Dziennikach Ustaw”, bo za chwilę się w tym pogubimy – ...a także byłych pracowników wywiadu skarbowego lub komórek realizacyjnych, którzy ubiegają się o przyjęcie do pracy w komórkach realizacyjnych, o których mowa w art. 11d ust. 1, oraz w wywiadzie skarbowym, można, za zgodą generalnego inspektora kontroli skarbowej, ograniczyć, ograniczenie nie może dotyczyć etapów postępowania określonych w ust. 1 pkt 1–3. Może na razie zostawię uzasadnienie.

Jest jeszcze druga poprawka. W art. 2 pkt 3 projektu, do art. 8 ust. 2 ustawy o urzędach i izbach skarbowych, jest uzupełnienie wytycznych do wydania rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie: minister właściwy do spraw finansów publicznych określa, w drodze rozporządzenia, zasady, warunki i tryb przyznawania stawki i zmian wysokości, lub utraty, dodatków, o których mowa w ust. 1, uwzględniając potrzebę zwiększenia skuteczności kontroli przez zapewnienie motywacji pracowników do jej sprawnego wykonywania.

Do jednej i drugiej propozycji nie przedstawiłem uzasadnienia, czy mam to zrobić?

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Nie ma potrzeby, mamy propozycję.
Dziękuję, Panie Senatorze.
Proszę pana mecenasa o krótką opinię.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Z uwagi na małą ilość czasu, będzie to opinia bardzo lakoniczna. Mianowicie po wstępnym przeczytaniu propozycji poprawek, mogę powiedzieć, że te propozycje poprawek nie budzą zastrzeżeń legislacyjnych – poza zastrzeżeniem, że jest to jedynie wstępna opinia.

(*Senator Grzegorz Banaś: Panie Przewodniczący, mam wniosek formalny w tej sprawie.*)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Tak?

Senator Grzegorz Banaś:

Zostawmy to na sesję plenarną. Rzeczywiście nie mamy tego przed sobą na piśmie, to po pierwsze. Po drugie, trudno się do tego odnosić, bo dotyczy to bardzo wielu zapisów. Mam propozycję, żeby te propozycje zostały zgłoszone na sesji plenarnej, być może będą również zgłaszane do tej ustawy inne poprawki i wtedy będzie można w sposób rzeczowy odnieść się także do nich. Dziękuję bardzo.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Chciałbym oczywiście wyjść naprzeciw tej sugestii, ale wówczas pan senator Gruszczyński mógłby poczuć się dyskryminowany, bowiem zgłosił propozycję dwóch poprawek, jest ona sformułowana na piśmie, z uzasadnieniem. Głosowaliśmy wcześniej nad propozycjami poprawek, które dopiero co pisaliśmy, tak więc w ten sposób naraziłbym się na zarzut dyskryminowania jednego z kolegów senatorów.

Senator Grzegorz Banaś:

Rozumiem, zatem wycofuję propozycję. W takim razie przejdźmy do fazy głosowania.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo.

Poproszę pana ministra o opinię. Poprawka dotyczy art. 42, polega na dodaniu ust. 1a.

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Andrzej Parafianowicz:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Odstąpimy może od szczegółowego uzasadnienia, bo ono jest przedstawione na piśmie. To jest poprawka o charakterze porządkującym i pragnę uspokoić pana senatora i powiedzieć, że ona jest głęboko przemyślana, koryguje pewne błędy. Oczywiście proponuję ją przyjąć. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Poddaję poprawkę pod głosowanie.

Kto jest za? Proszę podnieść rękę. (2)

Kto jest przeciw? (2)

Poprawka nie uzyskała większości.

Dziękuję.

Przechodzimy do drugiej propozycji. Jest to propozycja nowego brzmienia ust. 2 art. 8.

Panie Ministrze?

(*Głos z sali: Panie Wnioskodawco...*)

Ona była prezentowana, teraz tylko opinia pana ministra.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Andrzej Parafianowicz:

Tak jak w poprzednim przypadku, proponuję tę propozycję poprawki przyjąć. Dziękuję.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję.

Poddaję tę propozycję...

Tak, Panie Mecenasiu?

Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu

Szymon Giderewicz:

Chciałbym zwrócić uwagę, że przyjęliśmy poprawkę Biura Legislacyjnego o charakterze redakcyjnym, która też dotyczyła tego ustępu, jednak z uwagi na to, że są to po prostu dwie różne materie... Chodzi o to, że przyjęcie tej propozycji poprawki spowoduje niewielką korektę w poprawce z pktu 3 opinii, przyjętej już przez komisję.

(*Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: Mianowicie?*)

Mianowicie komisja przyjęła zapis ust. 2: „Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi...”. Komisja zamieniła wyraz „określa” na „określi”, dlatego, głosując nad tą propozycją poprawki, powinniśmy przegłosować ją w brzmieniu: „Minister właściwy do spraw finansów publicznych...

(*Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: ...określi.*)

...określi”. Wtedy poprawka z pktu 3 opinii Biura Legislacyjnego zostanie zmodyfikowana, pkt b trzeba będzie skreślić. Na tym etapie jest to dopuszczalne, bowiem są to dwie różne materie.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Senatorze Gruszczyński, autopoprawka?

(*Senator Piotr Gruszczyński: Tak.*)

Poddaję pod głosowanie...

Tak?

Pan senator Banaś.

Senator Grzegorz Banaś:

Czy w takim razie pan minister zechciałby raz jeszcze wyjaśnić sens tej poprawki? Czy ona zmierza tylko i wyłącznie do tego, o czym mówił pan legislator, do zmiany tego jednego słowa, powoduje ona jeszcze więcej zmian?

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Dyrektorze, bardzo proszę.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Kontroli Skarbowej
w Ministerstwie Finansów**

Jacek Skonieczny:

Zmian jest troszeczkę więcej. Pan legislator zwrócił tylko uwagę na to, że zmiana zaproponowana przez pana senatora...

(Senator Grzegorz Banaś: All right, dziękuję.)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Zatem poddaję pod głosowanie poprawkę dotyczącą nowego brzmienia ust. 2 w art. 8.

Kto jest za przyjęciem poprawki? Proszę podnieść rękę. (2)

Kto jest przeciw? (2)

Dziękuję. Stwierdzam, że poprawka nie uzyskała większości.

Panie Senatorze, w tej sprawie będzie wniosek mniejszości, tak?

(Senator Piotr Gruszczyński: Tak, Panie Przewodniczący.)

Dziękuję bardzo. Jest remis.

Proszę państwa, poddaję pod głosowanie całą ustawę wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto jest za jej poparciem? (2)

Kto jest przeciw? (2)

Stwierdzam, że wniosek nie uzyskał większości.

Proponuję, jeśli jest na to zgoda, abym przedstawił Wysokiej Izbie sprawozdanie.

(Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Nie ma co przedstawiać.)

Informację. A co innego?

**Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Szymon Giderewicz:**

Komisja nie zajęła stanowiska.

(Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: Tak, ale ktoś musi to powiedzieć Wysokiej Izbie.)

Sytuacja jest taka, że komisja musi zająć stanowisko, a doszliśmy do tego, że mamy sytuację patową.

(Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: Pata, no jasne.)

Według mnie w tej chwili dopuszczalne jest albo procedowanie od nowa nad wszystkimi poprawkami, albo przyjęcie ustawy bez poprawek, albo odrzucenie ustawy, natomiast komisja nie może zakończyć prac nad ustawą, nie zajmując stanowiska.

(Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak: No i?)

Komisja musi przedstawić określone stanowisko Senatowi. Z takimi sytuacjami mieliśmy już do czynienia podczas obrad komisji senackich i jest to pat. Jakieś wyjścia pewnie są, pewnie są różne wyjścia...

(Senator Grzegorz Banaś: Innymi słowy...)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Najprostsze jest zwołanie posiedzenia w celu ponownego poddania tej ustawy weryfikacji na posiedzeniu komisji. Krótko.

Senator Grzegorz Banaś:

Czekamy na wybór pana przewodniczącego i stosownie do wyboru będziemy, że tak powiem, dalej próbowali procedować.

(Rozmowy na sali)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Panie Senatorze, bardzo proszę.

Senator Piotr Gruszczyński:

Panie Przewodniczący, już wiadomo, że w związku z tym, iż jest patowa sytuacja, trzeba to rozstrzygnąć i powinno być zwołane posiedzenie komisji. Proponuję, żeby spotkanie w tej sprawie odbyło się przed posiedzeniem plenarnym, czyli w środę, na przykład o godzinie 8.00. Jednak to pan przewodniczący decyduje.

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Dziękuję bardzo, ogłaszam trzyminutową przerwę.

(Przerwa w obradach)

Zastępca Przewodniczącego Henryk Woźniak:

Proszę państwa, proszę o uwagę.

Wznawiam posiedzenie.

Wobec zaistniałej sytuacji zamykam dzisiejsze posiedzenie komisji.

Komisja nie przyjęła stanowiska w sprawie ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw.

Zwołuję kolejne posiedzenie komisji na 9 czerwca na godzinę 8.15. W porządku obrad przewidujemy rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz niektórych innych ustaw. Przypominam: 9 czerwca godzina 8.15.

Dziękuję naszym gościom i przepraszam, że musimy jeszcze raz spotkać się w tej samej sprawie. Życzę miłego popołudnia, dziękuję bardzo, do widzenia.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 10)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851